περιοδική έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση

Τεύχος 1
Πετρούπολη - Ίλιον
γενάρης '99

Επιθετικός προσδιορισμός



Πρωτοβουλία για την δημιουργία κριτικών χώρων στην πόλη

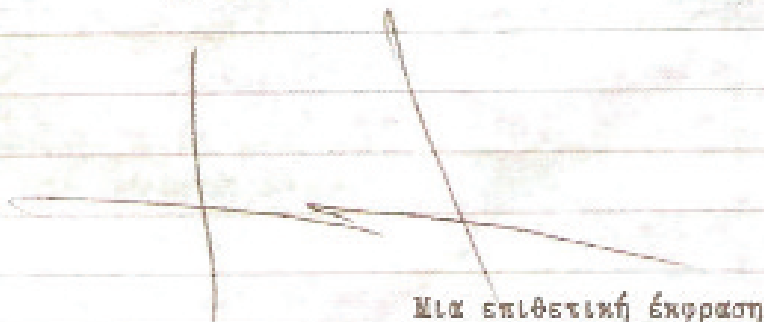
(01) [redacted] ΚΩΣΤΑΣ 12/3/94

ΘΕΜΑ:

Οι περισσότεροι αν όχι όλοι οι άνθρωποι επηρεάζονται σημαντικά απ' την κοινή γνώμη και συμμορφώνονται παθητικά προς αυτήν υιοθετώντας μια ανάλογη συμπεριφορά και διαγωγή.

Ποιά τα αίτια και τ' αποτελέσματα αυτής της συμμόρφωσης και σε ποιές περιπτώσεις θα μπορούσε να αδιαφορήσει κάποιος για την κοινή γνώμη;

Αρνούμαι να επηρεάζομαι και να εκτελώ εντολές του καθηγητή μου κι έτσι δεν συμμορφώνομαι παθητικά προς αυτές, υιοθετώντας μια ανάλογη συμπεριφορά και διαγωγή. Δεν εκτελώ αυτήν την εργασία και αδιαφορώ παντελώς για την κοινή γνώμη.



Μια επιθετική έκφραση
στην πλήξη της σχολικής ώρας
και την επιβολή του καθηγητή.

από μια έκθεση της Β' Λυκείου

1as:Layout 1 8/3/2010 7:32 μμ Page 4

Αντι-εισαγωγικό

Κατάληψη ή αλλιώς εγκατάλειψη. Των ρόλων, των 45λεπτων. Η αντιστροφή του σχολικού χωροχρόνου από τους μαθητές προς όφελος των ίδιων. Όταν η Τάξη μιλάει με κάγκελα, ποινές, μαθήματα, κι όταν καινούρια διατάγματα έρχονται συνεχώς για να τη θωρακίσουν, οι καταλήψεις απαντούν με τη γλώσσα της άρνησης που η ίδια η κίνηση εμπεριέχει.

Ούτε μαθήματα, ούτε ποινολόγια, ούτε καθηγητές. Τα σύμβολα και τα εργαλεία επιβολής της Τάξης μπλοκάρουν μαζί με το θεσμό που εξυπηρετούν, και ο χώρος που πριν καταλάμβανε τους ανθρώπους, τώρα καταλαμβάνεται από αυτούς. Όμως η απελευθέρωση του σχολικού χρόνου από το ίδιο το σχολείο δε συνεπάγεται αυτόματα με την απελευθέρωση του καθημερινού από την καθημερινότητα των υποδείξεων και υποχρεώσεων από τους κάθε λογής σοφούς και δασκάλους, είτε είναι γονείς, δημοσιογράφοι, κομματικοί, με το όπλο παραπόδας.

Αυτοί που καθημερινά αρνούνται την αυτονομία μας, θα τρέξουν τώρα πιο ανήσυχοι, για να αποδώσουν τη δικιά τους ουσία, μπροστά στο ανεξέλεγκτο μιας ολικής άρνησης. Γιατί σημασία δεν έχουν τόσο οι 150 χαμένες ώρες, αλλά η φωνή της σχολικής διαταγής που προσωρινά παύει. Και οι άλλες φωνές, στο σαλόνι, στην κάμερα ή στη ντουντούκα, πρέπει να δυναμώσουν για να καλύψουν το κενό, η καθεμιά με ρόλο διαφορετικό, όλες στο ίδιο παιχνίδι.

Όταν η Τάξη επιβάλεται . . .

ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ



Η εμμονή των αριστερών να διεκδικούν "κοινωνική παιδεία" (με αιτήματα όπως το 15%) σε συνθήκες καπιταλισμού, παραβλέποντας μια συγκεκριμένη καταπιεστική καθημερινότητα στο σχολείο σε όλα τα επίπεδα, καθώς και τη διαμόρφωση του κοινωνικού ατόμου μεσα από την αλλοτρίωση των επιθυμιών του, δεν δείχνει άλλο από το ότι η αντίληψη τους είναι η σκέψη του συστήματος.

Η χρήση αιτημάτων από τους μαθητές για την νομιμότητα του αγώνα, είναι αρκετή για να τον κρατήσει στην μετριοπάθεια η αριστερή κομματική πολιτική και δεν είναι ποτέ αρκετή για να εμποδίσει την καταστολή του όταν η εκάστοτε κυβέρνηση το επιλέξει.

συνολική άρνηση, αποφασιστικότητα.

ΑΠΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ:
Το σχολικό παρουσιάστε άμμ! Το πιστοποιητικό της εύρυθμης λειτουργίας της σχολικής τάξης. Ανάλογο της οικογενειακής ή της εργασιακής πειθαρχίας. Το μέτρημα των κεφαλιών -αν το δούμε από την σκοπιά της σχέσης καθηγητή και μαθητή- αντιστοιχεί σε αυτό που αντιπροσωπεύει η ευρυθμία των κυριακάτικων γευμάτων ή των οικογενειακών συγκεντρώσεων στη σχέση παιδιού-γονιών ή το χτύπημα της κάρτας για την σχέση αφεντικού-υπαλλήλου.
Όσες περισσότερες οι απουσίες τόσο μεγαλύτερη και η διασάλευση της αρμονίας, αφού η κίνηση αυτή δείχνει έλλειψη "ενδιαφέροντος" και άρνηση του καταναγκασμού.



ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ:
Παθητική αντίσταση των μαθητών ενάντια στον καταναγκασμό της ώρας του μαθήματος,. λόγος εκνευρισμού για τους καθηγητές.

ΑΙΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ: ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Τα πλάγια κείμενα του εντύπου αφορούν το:

αντι-εκπαιδευτικό λεξικό

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: Το επισφράγισμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ο διαχωρισμός καλού και κακού, ικανού και ανίκανου πάνω στο δημοκρατικό άλλοθι των ίσων ευκαιριών, που αποκαλεί την "αφηρημένη" ευφυΐα και την "ορθή" λογική.

Ο μεγάλος κριτής γνώσεων και συμπεριφορών, που απορρίπτει ότι ξεφεύγει από την κυρίαρχη λογική, και ενσπείρει τον ανταγωνισμό.

Η αποτυχία, για τον "αμερόληπτο" χαρακτήρα του σχολείου, δεν είναι τίποτα άλλο από προσωπική επιλογή και ικανότητα του κάθε μαθητή, που με τη σειρά του θα την εσωτερικεύσει σαν ενοχή. Το σχολείο δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς "ικανούς και ανίκανους" γιατί αυτό τους δημιουργεί.



...για να δείξουμε ότι το σχολείο είναι ενάντια στην ολική -τη μη διαχωρισμένη- γνώση, σε κάθε μορφή ελεύθερης έκφρασης και δημιουργίας, αδιάφορο στα ερωτηματικά και κατευθυντικό στα ενδιαφέροντα του ατόμου που σε αυτή την περίοδο της ζωής του επαγγέλεται "μαθητής". Αιτήματα για τον χώρο που καταστέλει συμπεριφορές, καλλιεργεί τον ανταγωνισμό και την εξατομίκευση, ποινικοποιεί το γέλιο και το παιχνίδι, βαθμολογεί την προσωπικότητα(!) και την απόδοση, κατασκευάζει πειθαρχημένους υπήκοους στην κρατική δομή και ακούραστους εργάτες στο όνομα της οικονομίας.

Κανένα αίτημα δεν είναι ικανό να ανατρέψει τη λειτουργία ενός κυριαρχικού -καταπιεστικού από τη φύση του- μηχανισμού εκτός από την συνολική άρνησή του.

Η επιμονή της κυριαρχίας να διαχωρίζει ένα πρόβλημα σε λεπτομέρειες που πρέπει να αλλάξουν προς το "καλύτερο", ή καλύτερα, τον εκσυγχρονισμό της, επιβάλει την ασυνείδητη απαγόρευση της συνολικής αμφισβήτησής της.

ΚΝΙΤΗΣ: *μέλος της κατασταλτικής νεολαίας Ελλάδος*

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ: Όταν το μυαλό και το σώμα φυλακίζονται με τις αξίες του εκπαιδευτικού, είναι η προσφορά της απελευθερίας που θα σπάσει το χέρι του μαθητή πάνω στα θρανία, στις καρέκλες, στους καθαρούς τοίχους στα τζάμια.

Οι δάσκαλοι θα μάθουν για αντικουλτούρα και συμπεριφορά, σεβασμό μετά που οι γονείς μας πληρώνουν. Για τον μαθητή όλο αυτό είναι ξένο και όχι με την έννοια της ιδιοκτησίας αλλά σαν μισητό σύμβολο της τάξης. Μέσα στη νύχτα του εκπαιδευτικού κάθε φυσική κίνηση είναι αυτή ενάντια της. Μια μικρή πράξη εκδίκησης και απελευθέρωσης -συνειδητή ή ασυνείδητη- αντιπαραθέτει στην ειδικότητα της καθημερινής και εχ... παιδαγωγικής λειτουργίας.



Γύρω στο '90 αυτό που ποτέ δεν ήταν σοσιαλισμός έπαψε να είναι και υπαρκτός. Μαζί του φάνηκε να εξαφανίζονται και οι γνωστές φιγούρες των "τίμιων αγωνιστών" της ΚΝΕ, προς μεγάλη ικανοποίηση όσων ενδιαφέρονται *πραγματικά* για την ανατροπή του αστικού πολιτισμού. Αποτέλεσμα ήταν να γίνουν οι μεγαλύτερες σε έκταση και δυναμικότερες σε ένταση μαθητικές -και όχι μόνο- κινητοποιήσεις ('90-'91) που έλαβαν χώρα ποτέ στην Ελλάδα και που συνεχίζονταν σε μικρότερη κλίμακα για τα επόμενα 5 χρόνια. Όμως 8 χρόνια μετά όλα αυτά έχουν κατά ένα μεγάλο μέρος ξεχαστεί και το ΚΚΕ ως μηχανισμός αναδιπλώθηκε και επανήλθε στο προσκήνιο.

-Είναι αυτοί που υπερασπίζονται με λύσσα ιδέες που δεν είναι προϊόν δικής τους σκέψης αλλά πολιτικής γραμμής ενός κόμματος. Λύσσα που φανερώνει το μέγεθος της δουλικότητας τους και τους καταδεικνύει σαν ιδανικούς υπήκοους.

-Είναι αυτοί που έχουν μοιράσει χιλιάδες προκηρύξεις αλλά δεν έχουν γράψει ούτε μία, αυτοί που έχουν κολλήσει χιλιάδες αφίσες αλλά δεν έχουν "στήσει" καμία.

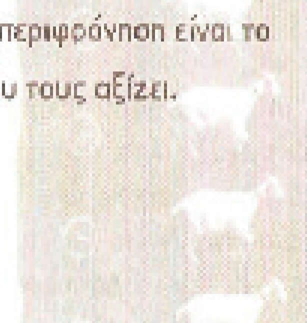
-Είναι αυτοί που η ηθική τους επιτρέπει το να γίνουν τα αριστερά χέρια του εχθρού (πρόσφατα το τιμημένο κόμμα της εργατιάς τίμησε και ο υπουργός δημόσιας τάξης Πετσάλνικος με την δήλωση του για την επιτυχημένη συνεργασία τους στη πορεία του Πολυτεχνείου: "Δεν υπήρξε προληπτική καταστολή. Υπήρξε μια συνεχής και πολύ αποτελεσματική συνεργασία της αστυνομίας με τις ομάδες περιφρούρησης").

-Είναι αυτοί που λένε όχι σε όλα τα ναρκωτικά εκτός από το σκληρότερο, την ιδεολογία. Αντίθετα καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες χασίς για να χωνέψουν τη μίζερη δράση και καθημερινότητά τους.

-Είναι αυτοί που φαντασιώνουν επαναστάσεις πάνω στα στρατιωτικά τους μπουφάν, πάνω σε κονκάρδες με σφυροδρέπανα, πάνω σε μπλουζάκια του Τσε και μέσα στα καφενεία με "σεταΐνα και αντάρτικα".

-Είναι αυτοί που καταγγέλουν όσους ανθρώπους αντιστέκονται ενάντια και έξω από τις επιταγές του κυρίαρχου συστήματος. Δηλαδή σε όσους αγωνίζονται έξω από αυτούς και ενάντια σε αυτούς.

Είναι αυτοί που η περιφρόνηση είναι το λιγότερο που τους αξίζει.



ΠΟΙΝΟΛΟΓΙΟ: Η ... της σχολικής αρμονίας, ο μαθητής του ... του ... Υπάρχει πάντα ... στο γραφείο του διευθυντή για να επιβάλει τις ... αξίες στους παραβάτες της σχολικής ζωής. Με την εγγύηση του ...

ΓΣΙΧΛΑ: Σύμβολο ... για τους ... της ... Πρόκειται για μια καθαρή προσωπική ... τους.

ΧΑΒΑΛΕΣ: Η επίθεση της "γελοιότητας" ενάντια στις γελοίες αξιώσεις των ... βαθμοθηρών, οι ... μιας καταπιεσμένης ενεργητικότητας.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ-ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ: Η αίθουσα ... του διδασκαλικού ... Το "άβατον" για τους μαθητές ... μόνο όταν πρόκειται να απολογηθείν ή να ... περικυκλωμένοι από το ... των ...

Γιατί οι μαθητικές καταλήψεις είναι ιδιαίτερα εκνευριστικές για το σύστημα και όσους το πλαισιώνουν.



Οι καταλήψεις των σχολείων χρησιμοποιούνται από τους μαθητές για να καλύψουν μια αυθεντική ανάγκη τους. Την ανάγκη να μπλοκάρουν τον χωρόχρονο της καθημερινότητας τους. Μιας καθημερινότητας που κατανέμεται στα 6ωρα του σχολείου, στα 3ωρα των φροντιστηρίων, στις ώρες διαβάσματος στο σπίτι, εν τέλει σε ένα αδιάκοπο τρέξιμο από το πρωί έως το βράδυ. Ενός χρόνου πνευματικής και νευρικής φθοράς, ενάντια στην ελεύθερη διάθεσή του σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

Κάνοντας όμως κατάληψη χωρίς να αμφισβητούν τις υπάρχουσες συνθήκες, το μόνο που κατορθώνουν είναι να υπενθυμίζουν στο σύστημα ότι έχει γίνει ανυπόφορα πιεστικό. Ζητώντας κι όλας, να ρυθμίσει το ίδιο την κατάσταση ώστε να προσαρμοστούν σ'αυτό ευκολότερα.

Οι μαθητικές καταλήψεις ως πρακτικές είναι δύσκολα αφομοιώσιμες -παρότι τα αιτήματα είναι μερικά και έτσι ακίνδυνα για το σύστημα- όχι μόνο γιατί μπλοκάρουν τον χωρόχρονο της καθημερινής καταπίεσης αλλά και γιατί παραλύουν κυριολεκτικά το εκπαιδευτικό σύστημα σαν θεσμό. Είναι αλήθεια ότι όταν ένα σχολείο είναι κατειλημμένο χάνονται οι "πολύτιμες" ώρες των μαθημάτων, των προσευχών, των επισκέψεων στην εκκλησία, των εκπαιδευτικών εκδρομών, των εξετάσεων. Και ενώ μπροστά σε αυτή την απώλεια των σχολικών ωρών όλοι ανεξαιρέτως -από τον τελευταίο συντηρητικό γονιό έως τον υπουργό- σκίζουν τις πλεξούδες τους από αγανάκτηση, εκεί που επικρατεί πραγματικά πανικός είναι μπροστά στον κίνδυνο να τραβήξουν τόσο πολύ οι καταλήψεις, ωστέ να μη γίνουν οι καθιερωμένες εξετάσεις με αποτέλεσμα να χαθεί η χρονιά. Δηλαδή να μπλοκαριστεί για τα καλά η κρατομηχανή του εκπαιδευτικού συστήματος. Μπροστά σ'αυτόν τον κίνδυνο έχουμε δει να παραιτούνται υπουργοί (Κοντογιαννόπουλος), να αποσύρονται τα αντιδραστικά διατάγματα και να παίρνουν τη θέση τους άλλα πιο "προοδευτικά" και "πιο κοντά στον μαθητή".

Ουσιαστικά μέσα στα σημερινά πλαίσια των αιτημάτων και κάτω από αυτές τις συνθήκες οι μαθητές δεν ζητάνε τίποτα περισσότερο από ένα πιο ανθρώπινο τρόπο για να προσαρμοστούν σε ένα απάνθρωπο σύστημα.

ΒΓΕΣ ΕΞΩ:
Συνήθης διαχολική παραίνεση, ακολουθούμενη από τη κίνηση του τεντωμένου δεικτάκου που σημαδεύει την πόρτα της αίθουσας.
(αντίθετο: όχι δε βγαίνω)



ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ:
Το μικρό πανηγύρι στα μέσα του Οκτώβρη, που από τους ίδιους τους καθηγητές ως τον υπουργό παρουσιάζεται ως μια πολύ σημαντική διαδικασία. Όλοι έχουν επίγνωση τόσο της αδύναμης λειτουργικότητας των 15μελών όσο και του ότι η περιορισμένη ισχύς τους σκορπίζεται μέσα στα γραφεία των καθηγητών ή της διεύθυνσης, γι' αυτό άλλωστε και σε περιόδους καταλήψεων αυτοκαταργούνται.

Παρ' όλ' αυτά υπάρχουν για να δίνουν στους μαθητές μια αίσθηση ψευδοσυμμετοχής και από την άλλη για να διδάσκει όλο αυτό το πανηγύρι, τη φιλοσοφία της αντιπροσώπευσης και της μεσολάβησης. Οι μαθητές είναι αυριανοί πολίτες και πρέπει από νωρίς να συνηθίζουν στην ιδέα ότι η συμμετοχή τους στα κοινωνικά δρώμενα, απονευρωμένη(!) περιορίζεται στο δικαίωμα της ψήφου.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ:

Η βαλβίδα αποσυμπίεσης μιας αποπνικτικής σχολικής μέρας. Ένα διάλειμμα για τον [illegible] στον [illegible] χώρο της αυλής, για να βγει από πάνω του η ένταση και η [illegible] της αίθουσας, για να αντέξει άλλη μια ώρα σχολικής και διανοητικής νάρκωσης. Ο προορισμός είναι η [illegible] του καταναλωτικού χαρακτήρα του σχολείου.

ΕΞΕΤΑΣΗ:

Σαν παρουσιαστεί στην είσοδο ενός δικαστηρίου, όπου [illegible] μπροστά στην [illegible] έδρα και ενώπιον του ακροατηρίου, ο μαθητής θα αποδοκιμαστεί με την αποδεδειγμένη κατηγορία της άγνοιας ή του λάθους. Ο δικαστής δεν παίζεται εύκολα με φτηνές δικαιολογίες ή μισές απαντήσεις. Ζητάει από τον μαθητή ως απόδειξη της μνήμης του ν' αραδιάσει ονόματα, ακριβείς ημερομηνίες, κανόνες και θεωρήματα, για να αποδείξει και ο ίδιος ο δικαστής στον εαυτό του τη σοβαρότητα του έργου του.

Όταν οι καταλήψεις πάψουν να είναι απλά εκνευριστικές και γίνονται η αιτία να τρέμει όλη η κυρίαρχη τάξη...



Τις δυνατότητες για να ξεπεραστεί αυτό το σημείο τις παρέχει η κατάληψη σαν πρακτική. Δυστυχώς αυτό το νοιώθει μια συντριπτική μειοψηφία, αυτή που έξω από κάθε είδους κομματική κειραγώγηση, στηρίζει και κρατά τις καταλήψεις. Αυτοί οι ελάχιστοι μαθητές που διακρίνουν ότι οι συνελεύσεις είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια επίσημη επικύρωση ενός ψηφίσματος (π.χ. υπέρ ή κατά της κατάληψης, επιλογή πόλης που θα πάει η πενταήμερη). Ότι ένα κατηλλειμένο σχολείο μπορεί να γίνει κάτι πολύ περισσότερο από χαρτοπαικτική λέσχη...

Κάποιοι από τους υπόλοιπους, από αυτούς που αποτελούν την σιωπηλή πλειοψηφία, ψηλαφίζοντας δειλά, αρχίζουν να κατανοούν μια πρωτόγνωρη συνθήκη ελευθερίας, όταν κάθουν βόλτες μέσα στο σχολικό κτίριο και δεν το νιώθουν τόσο μισητό και τόσο ξένο όσο όταν αυτό λειτουργεί, όταν στους ίδιους δρόμους συναντούν τους ίδιους μαθητές αλλά δεν τους προσπερνούν αδιάφορα όπως πριν.

Το σημείο ξεπεράσματος είναι το σημείο που δημιουργείται η συνειδηση μέσα από τον αγώνα. Συνειδηση της ανεπάρκειας των αιτημάτων, της φτώχειας της ίδιας της ζωής που επιβάλλει η κυριαρχία. Συνειδηση της δυναμης των γενικών συνελεύσεων για την αυτοοργάνωση των επιθυμιών και των αναγκών τους. Συνειδηση των προοπτικών τους, όταν αυτές γενικευτούν σε όλες τις πτυχές της καθημερινής ζωής. Όταν μέσα από εκδηλώσεις ανοίγουν ζητήματα συνολικής απελευθέρωσης της κοινωνίας, όταν συνδέονται και με άλλα κοινωνικά κομμάτια που αντιστέκονται, όταν οι γιορτές τους έχουν ζητούμενο την επικοινωνία απέναντι στη μιζέρια και την πλήξη των μαγαζιών.

Με απλά λόγια όταν ο ένας δίπλα στον άλλο παίρνουν τις ζωές τους στα χέρια τους.

→

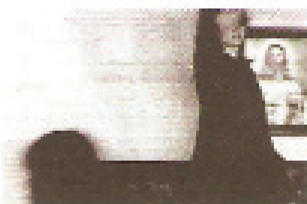
ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ:

Το σύνθημα του σχολείου για όλους. Ο εξομοιωτής της προσωπικότητας των [illegible] και του καταπιεστικού ρόλου του σχολείου. Η επιτυχία ή αποτυχία είναι στο χέρι του μαθητή και δεν υπάρχει τίποτα στο ενδιάμεσο. Οι ίσες ευκαιρίες του σχολείου δεν είναι παρά οι ίσες ευκαιρίες αυτο-καταστροφής στη λογική της [illegible] με οποιοδήποτε τίμημα, ενάντια επιθυμίες των.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

Βαθμονόμοι, τιμωροί, φύλακες..., δοκιμαστές. Η εξουσία τους είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι αυτοί που θα φροντίσουν να μεταβιβάσουν τις νεκρές γνώσεις στα ακόμη ζωντανά μυαλά των μαθητών, καταστρέφοντας την περιέργεια και την επιθυμία για αληθινή γνώση, ορίζοντας την αξία και την απαξία στο δικό τους μέτρο. Ο ρόλος τους μικρών θεών, που θα αποδοκιμάσουν, θα επαινέσουν, θα καταδικάσουν, θα

παρηγορήσουν, θεωρώντας τους μαθητές άβουλα όντα χωρίς επιθυμίες και ανάγκες δικές τους, με λάθος κριτήρια για τη ζωή, όντα που ζητιανεύουν χειραγώγηση και βοήθεια, το φως της δασκαλικής αλαζονείας για να λάμψουν. Δεν είναι μόνο ο ρόλος τους αλλά πολλές φορές και οι προσωπικές νευρώσεις ή εμμονές που τους ανάγουν στο αξίωμα του μεγάλου κριτή, που φοβερίζοντας και απειλώντας, προσπαθούν να καθορίσουν τη τύχη των υπηκόων τους. Απελπιστικά αδύνατο να κρύψουν την βλακεία της αλαζονίας τους, δίκαια εισπράττουν την οργή και την περιφρόνηση των μαθητών.



Κάτω από το φόβο αυτής της εξέλιξης τρέμουν συνειδητά: κυβέρνηση, ΜΜΕ, κόμματα και για διαφορετικούς λόγους: συντηρητικοί γονείς, καθηγητές και ενάντια σε αυτήν στρέφονται οι αντιδράσεις τους. Από την μια πλευρά η κυβέρνηση θα χρησιμοποιήσει τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους (ασφαλίτες τα βράδια στα σχολεία, ΜΑΤ στις μαθητικές πορείες) για να τρομοκρατήσει ή και να καταστείλει αν χρειαστεί, τους μαθητές. Παράλληλα τα Μ.Μ.Ε. νομιμοποιώντας τέτοιες μεθόδους θα προετοιμάσουν το έδαφος καταγγέλλοντας για όργια, ναρκωτικά και καταστροφές, προβάλλοντας μόνο ότι τους χρειάζεται γιά σπείρουν τη σύγχιση και το διχασμό. Τέλος οι κομματικοί μηχανισμοί μέσω των νεολαιών τους και κάτω από την ταμπέλα συντονιστικών θα προσπαθήσουν να κατευθύνουν τους μαθητές για να προωθήσουν την "αντικυβερνητική τους" πολιτική. Κραυγαλέο και πρόσφατο παράδειγμα η καταγγελία αριστεριστών και προβοκατόρων (!) από συντονιστικό μαθητών στις 10/12, μέσα απ'τα γραφεία του συνδικάτου των οικοδόμων (!!!) για τα επεισόδια της ίδιας μέρας.

Αν οι μαθητές επιθυμούν την αυτονομία των αγώνων τους δεν πρέπει να τρέχουν πίσω από τις κάμερες, τα κόμματα, τους μπάτσους, αλλά αυτοί να τρέχουν έντρομοι μπροστά τους. Όσο ο αγώνας των μαθητών δεν αποσκοπεί στην ολική ανατροπή του εκπαιδευτικού συστήματος, οι καταλήψεις τους θα εμμένουν στη μερικότητα. **Το πως θα κατευθυνθεί η εκπαιδευτική μεταρύθμιση είναι μια γελοία υπόθεση όταν όλο το σύστημα κυριαρχίας πρέπει να καταστραφεί συθέμελα.**

"ΚΑΛΟΣ" ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

Συντηρητική μετριοφροσύνη, ο αντίποδας του κοινού μισητού καθηγητή.
Παρ' όλα αυτά οι ειλικρινείς προθέσεις τους για το σπάσιμο των καταπιεστικών δια-



Και στο καινούργιο αλφαβητάρι
που δε μας χάρισαν στη γιορτή μας
μάθαμε όλα τα τραγούδια της φωτιάς
χωρίς να συλλαβίσουμε ποτέ.
Γέμισε το δισάκι μας.
Γέμισε σπασμένες πλάκες πεζοδρομίου.
Ένα μεγάλο ντενεκεδένιο κουτί χαρά
βάρυνε έγινε ασήκωτο
μα κι οι δικές μας πλάτες δυναμώσανε.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Κ. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ

Που βρίσκεται προφυλακισμένος
από τις 18/11 με αφορμή την συμμετοχή
του στα γεγονότα του Ιούνη.

μών της γνώσης, δεν μπορούν να υπερβούν τους όρους και τις προσταγές της σχολικής ζωής. Είναι υπόλογοι τόσο στους ανώτερούς τους όσο και στον εσωτερικό κανονισμό. Ο καλός καθηγητής έρχεται να συμπληρώσει τον μαθητή, λειτουργώντας διορθωτικά-εξισορροπητικά, αμβλύνοντας τις αντιδράσεις των μαθητών, δίνοντάς τους κατεύθυνση ενάντια σε μισητά πρόσωπα και όχι σε μισητούς θεσμούς. Όπως στο παιχνίδι του καλού και κακού μπάτσου, δεν μπορεί ν'αρνηθεί το ρόλο που του δίνει το σχολείο παρά μόνο με την αυτοκατάργησή του.

ΚΟΥΔΟΥΝΙ:

Από τη στιγμή που όλοι σχεδόν μαθητές και καθηγητές έχουν από ένα ρολόι ουσιαστικά το κουδούνι δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης. Η λειτουργία του είναι απλά συμβολική: οριοθετεί χρονικά την πραγματικότητα του εγκλεισμού στο σχολείο παράλληλα με την αποδοχή της υποδομής του, την αίθουσα.

Ένας ήχος ψευδούς επιβεβαίωσης ανάμεσα σε δύο σαρανταπεντάλεπτα που συγκεκριμενοποιείται με το διάλειμμα. Ο ήχος μιας φαινομενικής απελευθέρωσης από τον χωρικό καταναγκασμό πέφτει όμως μέσα στα πλαίσια του χωροταξικού περιορισμού της σχολικής αυλής. Η απλά το σημάδι για το πέρασμα απ' τον καταναγκασμό της αίθουσας στον καταναγκασμό του προαυλίου.

Με προσπάθειες μας οι εξεγερμένοι μαθητές να βρούμε τρόπους με τους οποίους θα φανεί ότι δεν υπακούμε σε κάθε τι που μας θέλει υπόδουλους σε νόμους και συστήματα, συνεχίζουμε τις καταλήψεις με πείσμα παρόλο που διωκόμαστε ποινικά από εισαγγελείς (και μπάτσους). Το μόνο που μας μένει είναι η αντιμετώπιση μιας εχθρικής φύσης.

Με πλήρη κατανόηση του χάσματος που έχει δημιουργηθεί ανάμεσα στους μαθητές και την εξουσία πιστεύουμε ότι η καταβολή μιας μικρής πνευματικής προσπάθειας μπορεί να δώσει μια γενική εικόνα των κεντρικών γραμμών για τη γενίκευση των καταλήψεων.

ΤΑ ΦΥΤΑ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΟΥΝ ΑΝ ΔΕ ΦΥΤΕΥΘΕΙ Ο ΣΠΟΡΟΣ ΜΕ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΟ ΧΩΜΑ.

ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΧΑΝΙΑ

Προκύρηξη που μοιράστηκε σε φετινή μαθητική πορεία

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ αν γίνουν ζημιές ΝΕΟΛΑΙΑ

Η δημοσιογραφία είναι η μυστική αστυνομία της σκέψης

Απειλές για δέσμευση περιουσιών γονέων, αν γίνουν ζημιές

Στηριγμένοι πάνω στην αυθεντία που τους δίνει ο λόγος χωρίς απόκριση, οι δημοσιογράφοι αφού πρώτα κάλυψαν τ' αυτιά των μαθητών, ενσωματώνοντας τον λόγο τους, έχουν βαλθεί τώρα να σφυρίξουν τη λήξη του διαλείμματος, την επιστροφή στη Τάξη.

Πάλι οι δάσκαλοι, γονείς και επαγγελείς, μας τραβάνε από το χέρι για να μας δείξουν το δρόμο της αναγκαιότητας των συναινετικών ανοιχτών διαλόγων για την εξεύρεση κοινής λύσης, αφού η "κοινή" λύση δεν είναι παρά η διακόνηση της "αναγκαιότητας" όλων αυτών που μας καταπιέζουν. Και πότε σαν άλλοι δάσκαλοι, γονείς και επαγγελείς μας τραβάνε από το αυτί για να μας τιμωρήσουν για τα "κακώς κείμενα" των καταλήψεων, οπλισμένοι και πάλι μπροστά τους με το βωμό κατηγορητήριο της "κοινωνικής κριτικής" στις πλάτες μας.

Η πειθαρχία έχει και μικρόφωνο και κάμερα και πρόσωπο δημοσιογράφου. Τα ΜΜΕ είναι η Τάξη όπου μπορεί κανείς να είναι οτιδήποτε εκτός από τον εαυτό του. Δεν υπάρχει πλουραλισμός στα ΜΜΕ παρά μόνο στις ταμπέλες των μικροφώνων τους, όπως δεν υπάρχουν φιλικά ή εχθρικά ΜΜΕ στα μηνύματά μας, παρά μόνο μηνύματα που μέσα από αυτά, διαρκώς απομακρύνονται από την αυθεντική πραγμάτωση τους και την αμοιβαιότητα της άμεσης -άρα και αδιαμεσολάβητης- κοινωνικής επαφής, εκεί δηλαδή που ο καθένας είναι μονάχα ο εαυτός του.

Τα υπαρκτά προβλήματα των καταλήψεων, δεν έχουν σχέση με τα τηλεκατασκευασμένα. Δεν αφορούν κανέναν άλλο παρά τους μαθητές, και δεν μπορούν να λυθούν παρά μόνο ανάμεσα τους, χωρίς διαιτητές, χωρίς σφυρίχτρες, χωρίς μάτια που ελέγχουν και τιμωρούν στο όνομα του κάθε φορά "σωστού δρόμου".

Οι γονείς «μέσα» στο σχολείο, μαθητές ... έξω





συνεχίζεται ...